

Μάτι: η ελπίδα που ανθίζει μέσα στις στάχτες!

Πέρασε ένας χρόνος από την τραγωδία στο Μάτι, μια τραγωδία που δεν μπορούμε να ξεχάσουμε, που δεν αντέχουμε να δεχτούμε το μέγεθός της, που μας στοιχειώνει κάθε μέρα. Ωστόσο, αναρωτιέται κανείς αν αυτή η εφιαλτική καταστροφή μάς έγινε μάθημα. Το πλέον επώδυνο είναι πως όχι, δεν μας έγινε μάθημα, αλλά μια ακόμα αφορμή για έναν ακόμα διχασμό, για μιαν ακόμα αντιπαράθεση, για μιαν ανατριχιαστική αποτύπωση της γύμνιας μας. Αποδειχθήκαμε μια κοινωνία δραματικά ανήμπορη να πενήσει. Μια κοινωνία που δεν σέβεται τους νεκρούς της -πόσω μάλλον τους ζωντανούς...- που δεν σκιρτά στον θάνατο – πόσω μάλλον στη ζωή. Και για αυτό δεν χρειαζόταν παρά ένας Τσίπρας, ένας Καμμένος, μια Δούρου για να μας το αποδείξουν περίτρανα.

Η κυβερνητική διαχείριση των νεκρών στην περσινή ανείπωτη τραγωδία αποτελεί την πιο στυγνή, άθλια και αποτρόπαιη πολιτική στιγμή της μεταπολίτευσης. Δεν είναι το μέγεθος της καταστροφής, η πρωτοφανής ανικανότητα, η άθλια προσπάθεια συγκάλυψης, η χυδαία μετάθεση ευθυνών, τα ψέματα, η καταφανής αλλοίωση της πραγματικότητας. Είναι η καθεστωτική επικοινωνιακή βεβήλωση της μνήμης των νεκρών, που παραβιάζει τη θεμελιώδη αρχή του ανθρώπινου πολιτισμού. Είναι η καθεστωτική προσπάθεια μετάθεσης των ευθυνών στα ίδια τα θύματα!

Από την άλλη, έναν χρόνο μετά, το μόνο που μαλακώνει την καρδιά μας είναι η δύναμη των ανθρώπων που έμειναν πίσω, η αξιοπρέπεια απέναντι στην απώλεια, το κουράγιο να συνεχίσουν. Εκεί, στα καμένα, μέσα από τις στάχτες, θα ξαναφυτρώσει η ζωή, η ελπίδα, το χαμόγελο – ότι ακριβώς προσέβαλαν βάνουσα οι

«Άθλιοι των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ», πρόστυχα και κυνικά.

Η ζωή θα ξεπηδήσει μέσα από τις στάχτες, όπως ακριβώς ο Ρόρυ, ο σκύλος που γλύτωσε από τις φλόγες και βρήκε μια ανοικτή αγκαλιά να τον περιμένει, μια δεύτερη ευκαιρία να αγαπήσει και να αγαπηθεί, όπως διαβάζουμε στο ένθετο «Κ» της Κυριακάτικης Καθημερινής (21/7/2019), στο αφιέρωμα με τις ιστορίες ζώων από τις πυρόπληκτες περιοχές. Ο Ρόρυ κατάφερε να γλυτώσει από την κόλαση της φωτιάς. Βγήκε ζωντανός με ελαφρά εγκαύματα. Ο Ρόρυ δεν καταλάβαινε τις εξηγήσεις της Δούρου, ήταν σκυλί. Κατάλαβε όμως την αγάπη της Αντωνίας Παππά που άνοιξε την αγκαλιά της για τον Ρόρυ.

Για μια τέτοια αγκαλιά δεν διψάμε όλοι μας;

Σήμερα στην μνήμη όλων αυτών, ας κρατήσουμε την εικόνα της Αντωνίας Παππά και του Ρόρυ!

ΞΕΝΟΦΩΝ Α. ΜΠΡΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

[ΠΗΓΗ](#)

ΠΗΓΗ: http://thesecretrealtruth.blogspot.com/2019/07/blog-post_6308.html?m=1